

8) Трябва ли статистиката да отговаря и участва ефективно в динамично възникващите социални потребности и как статистиците биха защитили своята позиция в тях?

9) Как можем да направим така, че статистиката да се схваща в публичното пространство не просто като уместна, а като жизненоважна в обществения живот и дискусиите, и как можем да променим положително общественото схващане за статистиката и статистиците?

10) Как можем да постигнем най-доброто в статистиката?

Считам, че е възможно да се отговори на тези въпроси. Безпокойствата за бъдещето на статистиката, изразени на различни научни форуми, ни задължават да ги приемем като предизвикателства, които трябва да бъдат разрешени. За това активно призовава проф. В. Цонев (Цонев, 2004). Според него е необходима научна дискусия за преодоляване на идентификационната криза в статистиката. Поддържам тази позиция. Считам, че тези предизвикателства могат да бъдат преодоляни чрез активна преоценка на мястото, ролята и значението на статистиката в коренния прелом на информацията. В условията на развиващо се информационно общество на знанията настъпват разнообразни промени във възгледите за природата, еволюцията, причинността и следствията, времето и пространството, редуccionизма и хиперспециализацията. Това изисква преосмисляне на парадигмите, институционалната среда на статистиката като наука, дейност, професия и образование. Има необходимост от преосмисляне на теоретичните схеми, принципи и подходи по отношение на различното дефиниране на статистиката.

Най-важните приоритети за бъдещите промени на статистиката през XXI век, без претенции за изчерпателност, могат да се формулират по следния начин:

1) Развитие на философията на метастатистиката като единство на онтологични, епистемологични, методологични и логически знания за реални съвкупности на масови явления и процеси, свързани с теориите на управлението, математиката, информатиката и другите науки.

2) Развитие на теория за новото съдържание на статистическата дейност, породено от използването на информационни и комуникационни технологии в условията на институционална промяна.

3) Усъвършенстване на Системата на националните сметки като теоретичен модел на статистическа информационна система, основана на неокласическата икономическа теория за измерване на резултатите от промените на растежа и продуктивността, породени от информационните и комуникационните технологии.

4) Развитие и укрепване на социалния статус на статистическата професия с включване на приоритетни знания и култура за информационните и комуникационните технологии като фундаментални изследователски ин-